

Tineretea tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIX,
SERIA II,
Nr. 7456
—
6 PAGINI — 30 BANI
—
JOI
10 MAI 1973

ÎN BĂTĂLIA PENTRU SOARTA RECOLTEI NU TREBUIE ADMISĂ NICI O „FEREASTRĂ“!

ÎN JUDEȚUL OLT SE LUCREAZĂ BINE, DAR RITMUL POATE FI ACCELERAT



Temp prietnic, muncă din plin, calitate ireproșabilă. Foto: ȘT. WEISS

Inițial, angajamentul agricultorilor din județul Olt a fost ca până la 30 aprilie să încheie sămânțatul porumbului. Pe o suprafață de mai bine de 150.000 hectare. Acest lucru nu a fost posibil datorită timpului nefavorabil din ultimele trei decade. Ajplouat aproape continuu. Iată motivul principal pentru care în aceste zile se depun eforturi deosebite pentru recuperarea rămănișilor în urmă la semănat. Forța mecanică a județului este în permanență mișcare — sensul deplasării fiind înspre unitățile agricole cu condiții mai grele și rămănișii în urmă cu arăturile și semănatul porumbului. Puterea de acțiune a crescut și ca urmare a celor aproape o mie de tractoare venite din stațiunile de mecanizare ale Doljului. S-a ajuns, astfel, la o concentrare de 8 tractoare la o sută de hectare planificate cu porumb de către cooperativele aflate în nord de oseasa Roșiori de Vede — Caracal. Timpul e frumos, iar condițiile de lucru sînt foarte bune.

SE ACTIVEAZĂ GRUPAT SUB INDRUMAREA PERMANENTĂ A SPECIALIȘTILOR.

Comitetul județean de partid a stabilit ca tractoarele să lucreze grupat pentru a fi ușurată supravegherea tehnică, depararea eventualelor defecțiuni, alimentarea cu carburanți și asigurarea mesei calde în cîmp. Așa se lucrează. În formații complexe de cel puțin 20 tractoare la arat, 10 la discuit și 3 cu semăntările. Iar o asemenea formație este supravegheată de un inginer agronom (mulți dintre ei fiind detașați pentru această perioadă din cadrul Direcției generale pentru agricultură, precum și de la comisiile intercooperatiste din sudul județului). 2 mecanizatori de atelier și un specialist al S.M.A. Formația are la dispoziție un atelaj pentru aprovizionarea cu seminte. „De cînd luăm cu forțele grupate — remarcă tovarășul Gavrilă Mindroc, directorul S.M.A. Recea, viteza de lucru zilnică a crescut cu mai bine de

GH. FECIORU
(Continuare în pag. a III-a)

TERMINAREA ÎNSĂMÎNȚĂRII PORUMBULUI ÎN JUDEȚUL MEHEDINȚI

Miercuri, în unitățile cooperatiste și întreprinderile agricole de stat din județul Mehedinți a fost terminată însămîntarea porumbului. Concentrarea forțelor mecanice din unitățile ce au încheiat mai devreme semănatul în zonele de centru și de nord ale județului, unde terenurile au suferit o perioadă îndelungată de exces de umiditate, organizarea lucrului în schimburi prelungite pe toate tractoarele sînt, după cum ne-a precizat tovarășul Iulian Pleșinaru, primul secretar al Comitetului Județean Mehedinți al P.C.R., factori principali ce au contribuit la obținerea acestui succes. În prezent în unitățile cooperatiste și fermele de stat din județ toate forțele sînt concentrate la lucrările de recoltare și la însolozarea secarei mază verde, suprafețe care ulterior vor fi însămîntate cu porumb, la recoltarea furajelor și însămîntarea ultimelor suprafețe cu legume, precum și la întretinerea culturilor prăitoare.

O ÎNTREBARE PE CARE NE OBLIGĂ S-O PUNEM: PROIECTUL DE NORME ALE ETICII ȘI ECHITĂȚII SOCIALISTE

De ce a luat cuvîntul tovarășul Dima?

Organizația U.T.C. din școală și rolul său în formarea multilaterală a elevilor, în educarea lor comunistă

Se străbate ultimul trimestru al acestui an școlar. Un an școlar definit de către societatea noastră ca o etapă de cotitură în învățămîntul românesc. Justificat, întrucît din perspectiva programului partidului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate, școala — reprezentînd locul și mediul în care se formează întregul tineret — presupune un proces de modernizare, perfecționare pe linia direcțiilor ale Congresului al X-lea și Conferinței Naționale ale partidului. Organizația revoluționară a tineretului, investită să participe direct, prin mijloace specifice, la pregătirea pentru muncă și formarea comunistă a generației școlare, și-a încorporat propriile eforturi în vastul program de perfecționare a învățămîntului, de educare moral-politică a elevilor. O analiză a contribuției aduse în acest sens, făcută de pe pozițiile unei exigențe ridicate, conduce însă la concluzia că stadiul actual nu reprezintă nici pe departe maximum ce poate și trebuie să dea organizația U.T.C. din școală în toate problemele care privesc munca și viața elevilor. Iată de ce, într-o recentă consfățuire organizată de C.C. al U.T.C. cu toți activiștii U.T.C. care lucrează în probleme de școală, s-a pus cu deosebită acuitate sarcina de a vitaliza substanțial activitatea U.T.C. în rîndul elevilor, conferindu-i acesteia mai pregnant spiritul revoluționar propriu organizației noastre.

Constătarea, propunîndu-și să realizeze un schimb de experiență și de opinii, a depășit cadrul unei discuții pe probleme operative, prilejluind o dezbateră care a condus la clarificarea mai exactă a locului și rolului organizației de tineret în consens cu orientările și indicațiile date de partid privind perfecționarea învățămîntului, legarea organică de viață, de producție, formarea elevilor în spiritul Proiectului de norme privind viața și munca comunistă, etica și echitatea socialistă. O asemenea preocupare se înscrie în efortul stăruitor pe care-l face Uniunea Tineretului Comunist în ultima vreme de a determina mai bine evoluția activității organizației U.T.C. în școală. Fără îndoială aici este cuprins mai mult de jumătate din efortul activităților; aici, în organizația din școală, elevul devine activist, se formează esențialmente ca tinar revoluționar, cu atitudine și trăsături care-l profilează pe comunistul de mine.

Desigur, problematica abordată nu se referă la un trimestru de școală; totuși, aflîndu-ne într-un trimestru final, punctul de activități care conduc spre bilanț, acesta oferă posibilități de acțiune încă de pe acum cu măsuri practice ce vor putea fi dezvoltate în perspectiva viitorului an școlar. Aceasta obligă, în primul rînd, organele și organizațiile U.T.C. să-i solicite pe utescii să mediteze ei înșiși asupra

(Continuare în pag. a III-a)

În pagina a 5 a
La Orba de Mureș
VIBRANT OMAGIU
EROILOR CAZUȚI
ÎN LUPTA PENTRU
LIBERTATEA PATRIEI

Decamdată numai nedumerit, continui să răsfoiesc fișele dovezilor oferite. Însă oricît să stăruiesc, nu găsesc de loc ceea ce caut. Nici programul pe trimestrul I, nici cel pe trimestrul II nu mă lasă să întrecăd vreo aluzie, oricît de mică, creun amănunt care să-mi incitoreze speranțele. Cu toate că, dacă mă gîndesc bine, n-au trecut decît trei luni de cînd secretarul comitetului U.T.C., Ion Dima, acansase, de

la tribuna conferinței municipale U.T.C., ideea care avea, desigur, valoarea unui angajament serios: „La nivelul atelierului, al organizației, se pot iniția acțiuni concrete. Și sîntem convinși că acțiunile noastre, chiar dacă nu eșă folosesc cuvinte și fraze rotunjite, prin modul lor sincer și concret vor ajunge direct la inima tinerilor, astfel încît vor crea în organizație o adevărată familie socialistă”.

Conferința la care mă refer era cea a organizației U.T.C. din Capitală, iar cuvintele tovarășului Dima se refereau la organizațiile de la Uzina de mașini gtele. Concluzia și angajamentul lor implicit comunicau că aici, la U.M.G.B., se declanșase o largă acțiune intitulată „Atelierul nostru — familia noastră socialistă”, care se recomanda ca o inițiativă deosebit de promițătoare, pe linia celor mai frumoase precepte morale înscrise în proiectul de norme ale vieții și muncii comunistilor. Prin urmare, dată ce acțiunea era „declanșată”, ar fi trebuit să regăsim în programele de activități o precizare, un amănunt, o intenție de extindere. De aceea continui să răsfoiesc, cu îndirjire re-

semnată, fișele dosarului oferit. Într-un tirziu, descopăr totuși, într-un fel de altfel de planificare, o frază care mă liniștește, anunțînd că „fiecare organizație și atelier” vor trebui să lanseze în cel mai scurt timp acțiunea. Termenul-limită: 15 ianuarie 1973. Prin urmare, totul e-n ordine. Încerc atunci să trec mai departe și-l întreb pe tovarășul Dima, locțiitorul secretarului U.T.C., ce vrea de fapt să spună expresia asta, „Atelierul nostru — familia noastră”, ce realități anume dintr-o organizație sau alta justifică folosirea ei. Îmi imaginez, desigur, și cu cite ceva însă e mai corect să le las organizației să-și găsească singure.

D. MATAIA
(Continuare în pag. a II-a)



Acum șase ani, o fată cu cozi lungi, castanii, și cu gesturi de poolăria, se prezenta timidă maestrului Gh. Bădea, șef de schimb la Fabrica „Suceica”, spunîndu-i că a venit din Teleorman să se facă țesătoare. Asta era coajă părinților, așa făcuseră și alte fete din comună și ea n-avea nici un motiv să ia alt drum...

„Sînt tînăra, sănătoasă și nu are rost să lincezesc“

Astăzi, după spusele maestrului Bădea, țesătoarea frumosă Maria Tușui, seamănă leit cu fetița de acum 6 ani, doar că și-a tăiat părul la modă! Timiditatea și-a păstrat-o neștirbită în corbă și în gesturi

MONICA SVIRJINSCHI
(Continuare în pag. a V-a)

SPORTUL

SĂNZIANA POP

Am crescut într-un oraș de sub munte în care drumul spre școală trecea printr-un teren de sport. Legătura dintre mișcare și sănătate se învăța înaintea literelor din abecedar. Cînd un copil devenea de vîrstă școlară, purta deja însemnele de schior, de atlet, de gimnast. N-am să spun că din pricina asta șederea în bancă era corectă, cu trunchiul drept. Nici că mintea era adîhnită și limpede, aptă pentru învățatură ca un pămînt fertil. Dar întîmplarea că vîrsta adolescenței ne-o prins, generații la rînd, tocmai în clipa cînd deveneam campioni o fost, în cele din urmă, un privilegiu imens.

Aș vrea să explic că sportul întărește nu numai mușchii ci și ambiția. Că cine este campion la 10 ani vrea să fie campion și la 20 de ani, și cine este campion la 30 de ani nădăjduiește să fie campion și la 50 de ani. Incununații cu lauri pentru aptitudinile sportive visează pentru tot restul vieții cununi. Trecerea se face pe nesimțite. Nici nu știi cînd pista de schi devine un drum profesional. Nici nu știi cînd legea sportivității devine un cod de comportament. Privilegiul de excepție al sportului este că el se transformă într-un teozur moral.

(Continuare în pag. a V-a)

Produsele românești pe meridianele lumii CUM ORGANIZAM PRODUCȚIA PENTRU EXPORT ?

REDACTORUL NOSTRU NE TRANSMITE DE LA UZINELE „ELECTROPUTERE” — CRAIOVA
(În pagina a III-a)

Sosirea delegației Uniunii Tineretului Muncitor Socialist din R.P.D. Coreeană

Ieri, a sosit în Capitală o delegație a Uniunii Tineretului Muncitor Socialist din R.P.D. Coreeană condusă de Li Jong Bok, președintele Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor Socialist, care face o vizită în țara noastră, la invitația C.C. al U.T.C.

oaspeților buchete de flori. A fost de față Li Ho Zang, însărcinatul cu afaceri a.i. al R.P.D. Coreeană la București. În cursul după amiezii delegația U.T.M.S. a purtat convorbiri la C.C. al U.T.C. Cu acest prilej a avut loc un schimb de opinii și de experiență privind activitatea celor două organizații, precum și în legătură cu unele probleme ale mișcării internaționale de tineret și studenți. Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească.

125 de ani de la revoluția din 1848

În programul pașoptiștilor: MUNCA ÎN FOLOSUL SOCIETĂȚII

Către sfârșitul secolului trecut, revoluționarii socialiști, aflați sub influența ideilor materialist-dialectice promovate de tot mai multă intensitate în țara noastră, au declarat o adevărată campanie pentru dezvoltarea industrială a României, considerând această drept o condiție de bază a progresului și multilateral...

tre și au subliniat ori de câte ori au avut prilejul ideea revoluționară că munca va fi cu atât mai mult în folosul societății cu cât va contribui la crearea unei industrii naționale.

Reprezentând rezultatul concret al unui îndelung proces de clarificare ideologică, Revoluția de la 1848 își propunea ca sarcină principală definirea relațiilor de producție feudale în vederea acestor rezultate: eliminarea sărăciei, creșterea nivelului de trai, asigurarea libertății individuale, creșterea nivelului de trai, asigurarea libertății individuale, creșterea nivelului de trai...

„Să deschidem istoria, cartea de mărturie a veacurilor și luminată de filosofia ei, vom vedea că de aproape două veacuri nația noastră n-a vegetat, n-a stat pe loc ci a mers înainte transformându-se și luptându-se neîncetat.”

NICOLAE BALCESCU

„Când omul aruncă gol pe pământ, în mijlocul cumplitelor elemente a trebuit să se deprindă a se îmbrăca, a-și face un îlcău, a se hrăni, îndetășându-și fizic și moral din aceste nevoi materiale nu l-a mintuit de un dușman, nu l-a sporit puterea? Când sfârșind sinul pământului, i-a încredințat comorile agriculturii, porocându-și să le însuțeze, nu s-a dezoțit el de frica viitorului? Când din undelor un slab vas, a orindui vinturilor să-i infie vâlvorile și să-l împingă spre furturi depărtate, nu s-a pus el prin această mârșă de depărtare și nu a nimenicil spațiu? Când însemnând gîndurile sale în caractere neșterse, a zis tipografilor să i le vecinească pentru urmasii săi, nu s-a mintuit el prin această de frica de a fi uitat? În sfârșit, când nădușind aburul pină ce i-a dat-o putere nesocotită, el a poruncit aceluiași puteri să-l poarte pe aripile sale, n-a sculurat el prin această lanțurile timpului? Toată arta, toată știința, toată industria este o emancipație, adevărată de robie. Toată izbindă făcută asupra naturii se întoarce, în folosul slobozeniei ominești, adăugînd la bunăstarea omului. Aceasta este, cum am mai zis-o, una din condițiile civilizației.”

MIHAIL KOGALNICEANU

„Dacă astăzi mai avem o existență politică, o sintem dator cu totul industriei, industriei agricole, câmpurilor celor mari și roșilor care asigură hrana cu numai a noastră dar și a multor milioane de locuitori din Angliera și din Germania. Greutatea noastră în cumpăna Europei se va mări cu numărul chililor de grăie ce vom putea scoate peste hotăr. Siguranța și mijloacele noastre de propagare stau în puterea roșilor care a pământului, care cere să fie curățit de mărăciuni și lucrat. Puterea industriei este nețăgăduță, unii se sperie de influența ei și le a frică de propovăduirea egalismului; alții, dimpotrivă, aplaudă la fiecare pas ce face și mă veți vedea totdeauna în partea celor ce privesc cu mulțumire emancipația, adevărată de robie. Toată izbindă făcută asupra naturii se întoarce, în folosul slobozeniei ominești, adăugînd la bunăstarea omului. Aceasta este, cum am mai zis-o, una din condițiile civilizației.”

ION GHICA

„Nici nu crez eu să se afie om cu mintea sănătoasă care să întărească despre o patrie sau o nație cum de fii aceiași cu cit au învățatură mai mult, cu atita sint mai nerăcitiți.”

GEORGE BARIȚIU

„Cînd zicem: „să fi obștei folositoriu”, în acest îndemn se cuprînde: „năzuiește a-și câștiga mijloace materiale și morale spre a putea fi folositoriu familiei și patriei, căci fără asemenea mijloace numai sarcină ești soțietății”: nu socoti că fără învățatură și mijloace materiale ai putea fi cîndva folositoriu. Amar de dezinteresarea ce sa răzăm pe trîndăvie și pe o dorință nelucătoare!”

Din articolul „Dorința folositoriu obștei” apărut în „ALBINA ROMÂNESCĂ”

„Dintr-aceste avături obștești, unele se schimbă în proprietate personală, după ce omul le făcuște ca să fie proprii întrebunătății sale, după ce le făcuște ca munca sa și le dă personalitatea sa, și stau în această categorie pe cit ele mai păstrează dovezile de sudorarea omului și razele inteligenței lui.

„Omul, ca să trăiască din viața intelectuală și morală, trebuie mai întii să trăiască din viața fizică, materială.”

Dintr-un articol-program publicat în „REPUBLICA ROMÂNĂ”

Grupaj realizat de ADRIAN VASILESCU



Ovă de fîncă la Liceul „Mihail Sadoveanu”

Foto: EM. TANJALA

GEORGE BARIȚ ȘI CONTEMPORANII SĂI

„G. Bariț și contemporanii săi” este primul volum din cele douăsprezece programate să dea la iveală întreaga corespondență a lui G. Bariț cu contemporanii săi. Sub îndrumarea lui Șt. Pașcu și Iosif Pervain, salariații și temerarii inițiativa a început să fructifice prin acest prim volum, care cuprinde cincizeci de scrisori adreseate lui Bariț de Florin Aaron, cincizeci și două de August T. Laurian și o sută treizeci și patru de Ioan Măiorescu. Corespondența în sine, precum și introducerea, notele sintetice, prețios și captivant izvor de informație. Comentarii dau două de un studiu documentar minuțios. În 1977 clau se va încheia programarea culegerii înepute, literatura română și ea îmbogăți tesaurul celorlor prin această prestigioasă istorie epistolară, lăsat cultural al Tărilor Române și Transilvaniei în perioada Revoluției de la 1848.

IVAN LILIANA

O ÎNTREBARE PE CARE NE OBLIGĂ S-O PUNEM

PROIECTUL DE NORME ALE ETICII ȘI ECHITĂȚII SOCIALISTE

De ce a luat cuvîntul tovarășul Dima?

(Urmare din pag. 1)

„nizatorilor bucuria dreptului de autor. Și astfel: — Știți, există multe ateliere în care lucrează împreună tinerii căsătorii. Și una este cînd lucrezi cu soția ta în același atelier...”

„Cam atît. Și cam puțin, după cum mi se pare mie. Dar, în ’og, locitorul secretarului trebuia să știe mai bine decît mine. Trec mai tîrziu în fața de la început începe să la ale propoziții. Întrub în dreapta, întrub în stînga — nimic. Tinerii nici nu au auzit măcar că atelierul lor ar fi fost declarat cîndva familie socialistă. „Asta ar însemna, probabil, să ne aștăm unul pe altul, nu?”... Ar însemna să fim uniți și să participăm cu toții în mod egal la muncă?” — mă întrebă el pe mine. Iar fiecare întrebare este și o sugestie bine venită, care ar îmbogăți reperoriul și modul de desfășurare a acțiunii. Cu o condiție însă: să existe.”

Explicația cea mai autorizată a aflu, pînă la urmă, tot de la Ion Dima, pe care îl găseam în aceiași sa, la sculdărie. După ce îmi atrage și mie atenția, așa cum făcuse și la conferință, că dinși nu este adevărat „frazel frumose”, al „cucinelor rotunjite”, ci al muncii concrete, de la om la om, precizase:

„Atelierul nostru — familia noastră socialistă” — s-a născut din dorința de a prelungi atmosfera, climatul din producție și dincolo de orele de muncă, în organizarea excursiilor, a acțiunilor sportive.

Parcă ceea ce îmi spusese tinerii era mai interesant, mi-am zis eu. Ideile lor încercau să transfere, dimpotrivă, atitudinile și sentimente din viața de toate zilele pe terenul producției. Sentimentul colectivității, al intrajutorării reciproce, al atitudinii înaltate față de muncă. Dar explicația era așa cum era și nu puteam cere eu altă. Mi spun totuși secretarului că n-am găsit în secția sa nici o dovadă că ar exista o asemenea acțiune.

— Făi aici nici nu s-a introdus, îmi răspunde el prompt. — Dar unde atunci? — Numai la „turbine”.

Asta ar fi putut ridica alte semne de întrebare: cum rămînea cu fraza aceea, „fiecăre organizație și atelier”, sau cu termenul acela, 15 ianuarie, și unul și altul mai mult sau mai puțin rotunjite? N-am mai spus însă nici o întrebare. Am intrat la „turbine”.

Primii patru băieți peste care dau în atelierul palete, îngrămădiți toți în jurul unei mașini la care numai unul lucrează, nu sînt nici ei în stare să-mi dea vreun amănunt. Vreau să mai aflu dacă așa lucrează întotdeauna, toți patru pe o mașină. Bineînțeles, nu. Imi arată, de jur împrejur, și mașinile lor, rămase fără stăpîn.

— Nu stați decît de oreo cinci minute aici, nu-i așa?, îi întreb. Bineînțeles, poate chiar mai puțin de cinci minute... — La un moment dat, umbînd de colo-colo prin atelierul secției turbine, mi-am zis că poate ar trebui să-i dau dreptul lui Ion Dima, cel puțin într-un punct. Alergia sa la „frazel frumose” și „cucinele rotunjite” este pe cit îl fîrească, pe cit de luădabilă. La urma urmel, de ce mă încăpățînam eu să pun o întrebare la care nu-mi putea da

nițeni răspuns? Era perfect posibil ca tinerii să nu știe că atelierul lor se intitulază „familie socialistă”, dar realitatea s-ă confirme în modul cel mai elocvent existența. Nu o titulatură trebuia să caut, ci o stare de lucruri, pentru că nu losinca conțea, ci situațiile pe care le intruchipază. Se și spusese de altfel, și pe bună dreptate, că în ultima vreme au apărut cam multe și tot felul de inițiative răsunătoare, amblate în foita de staniol a unor fraze multicolore, dar care, dacă le dai la o parte invelişul, abia îți înțînd cite un simbul microscopic.

Simburile acesta trebuia căutat și aici. Numai că întimplări ca cea de mai sus, cu cei patru tineri înconjurînd fără rost o mașină, se dovedeau în continuare, ca și pînă atunci, nu doar simple accidente. Chiar tovarășul Dima îmi arătase, pe lîngă ceea ce căzusem eu, cite un tînor care se cam plimba prin secție, cite o fată care stătea mai mult jos decît în picioare. „Nu au o atitudine muncitorească”, mi-a spus dinăul, și într-adevăr așa era. Însă un colectiv care vrea să primească titlul de familie socialistă, tocmai de la acest punct trebuia să pornească: de la cultivarea și dezvoltarea unei înalte atitudini muncitorești.

Tot tovarășul Dima mi-a relatat, pe un ton de mîndrie modestă, că în uzina sa nu există cazuri flagrante de abateri de la morală sau încălcări ale principiilor eticii socialiste; mi-a mai povestit, apoi, cu lux de amănunte cum îmi tînar a parcurs, datorită spiritului primar, drumul de la o mare număr de absențe nemotivate la acela de muncitor model. Acestea nu sînt însă decît niște exemple, expresii ale unor situații cărora li se pot adăuga, în replică, și altele: cazul turnătorului care a absentat nu mai puțin de 17 zile în ianuarie și 14 februarie, sau cifra 17 care reprezintă numărul de contracte de muncă desfășurate într-o singură lună. Iar un colectiv care vrea să devină o adevărată familie socialistă, trebuia să-și planteze în rîmul legilor sale fundamentale de acțiune, alături de dragostea pentru meseria adevă, și respectul față de ea!

Cu o zi înainte de sosirea mea, organizația U.T.C. a secției generale își amînase adunarea generală. Motioul: din cei 100 de uteciști nu fuseseră prezenți decît 40. Acum discut cu unul din absenții de ieri și îmi spune fără nici o jenă că „a acut alite treburi, personale” și cu siguranță acesta este răspunsul pe care l-ar da multii din cei 60 de absenți. Într-o familie însă, dacă e întemeiat pe înțelegere și armonie, nu te gîndești în primul rînd la interesele tale, ci la întreaga familie. Dincolo, la „turbine”, dau peste doi tineri care deși lucrează de atena luni unul lîngă altul, la nici doi metri distanță, abia acum unul din ei află că celălalt nu e utecist. Mi se pare că o familie, tocmai pentru a se putea numi astfel, apază între condițiile sale de existență și o buna cunoaștere reciprocă, expresie a interesului pe care îl poartă tovarășului de lîngă tine.

Exemple sînt citate destule și ar mai putea fi citate pentru completarea unei eventuale liste. Mă oprise însă aici pentru că și acesta sînt suficiente pentru a argumenta că de la ele ar fi trebuit pornit de fapt. Așa cum se aprecia și la comitetul U.T.C. al sectorului 5, era necesar ca tocmai situații ca cele de mai sus să constituie punctele de plecare ale unui efort minuțios desfășurat în timp de către organizația U.T.C. astfel încît, prin rezolvarea lor și înlăturarea altora, să se ajungă în mod firesc, ca la un rezultat, la ideea: „Atelierul nostru — familia noastră socialistă”. Tovarășul Ion Dima a preferat însă drumul invers și era, fără îndoială, posibil și așa, însă numai dacă după promisiunea făcută la conferință ar fi urmaș faptele concrete, adică acele „acțiuni care sînt atîngut direct la inima tinerilor”, despre care tot dîmul vorbea. De fapt, abia acum îmi dau seama, că mai mare număr de absențe nemotivate la acela de muncitor model. Acestea nu sînt însă decît niște exemple, expresii ale unor situații cărora li se pot adăuga, în replică, și altele: cazul turnătorului care a absentat nu mai puțin de 17 zile în ianuarie și 14 februarie, sau cifra 17 care reprezintă numărul de contracte de muncă desfășurate într-o singură lună. Iar un colectiv care vrea să devină o adevărată familie socialistă, trebuia să-și planteze în rîmul legilor sale fundamentale de acțiune, alături de dragostea pentru meseria adevă, și respectul față de ea!

Cu o zi înainte de sosirea mea, organizația U.T.C. a secției generale își amînase adunarea generală. Motioul: din cei 100 de uteciști nu fuseseră prezenți decît 40. Acum discut cu unul din absenții de ieri și îmi spune fără nici o jenă că „a acut alite treburi, personale” și cu siguranță acesta este răspunsul pe care l-ar da multii din cei 60 de absenți. Într-o familie însă, dacă e întemeiat pe înțelegere și armonie, nu te gîndești în primul rînd la interesele tale, ci la întreaga familie. Dincolo, la „turbine”, dau peste doi tineri care deși lucrează de atena luni unul lîngă altul, la nici doi metri distanță, abia acum unul din ei află că celălalt nu e utecist. Mi se pare că o familie, tocmai pentru a se putea numi astfel, apază între condițiile sale de existență și o buna cunoaștere reciprocă, expresie a interesului pe care îl poartă tovarășului de lîngă tine.



Linii și forme. Foto: ȘTEFAN WEISS

SERIALUL „SCINTEII TINERETULUI” SERIALUL „SCINTEII TINERETULUI” SERIALUL „SCINTEII TINERETULUI”

Advertisement for 'CORABIA' magazine, featuring a soccer ball and the text '11 de ANGELO NICULESCU'. Below it, a section titled '„Trebuia găsită o idee de joc...”' with a sub-section '(II)'. The text discusses a soccer match between Romania and Germany, mentioning players like Dan Coe and the coach Ștefan Vlad.

— Nici n-or să atîngă mingea, o să vedeți! Apoi într-o zi cineva, nu mai îmi aduc aminte cine, a rostit citeva cuvinte scriștite, parcă: — „Si-apoi, mai avem și niște „polite”, de achitat.” Vogl care prinsea fraza din zbor a ridicat privirile din hîrtiile pe care le răsfoia, și-a scos ochelarii și a întrebant calm: — Despre ce „polite”, e vorba, vă rog? — Ați uitat cum au jucat la ei acasă? a explodat Dan Coe lîritat la culme. În acel moment mi-au revenit automat în creier lamentările unor băieți care după jocul de la Berlin îmi arătau la vestiar „autografele” lăsate de adversarii pe glesnele și genunchii lor. — „Acum, Vogl intuia și el pericolul...” — Uite ce e, copii, a spus Vogl pe un ton calm, dar hotărât: e adevărat că la Berlin s-a jucat dur. Asta e creat o stare de nervozitate generală. Și ați văzut unde duce nervozitatea: la înfrîngere!... Dar acum, un lucru să fie clar: în jocul la București pentru goluri! De aceea vă duceți acolo în teren. Să dați goluri! — După amiaza jocului am pornit apoi de la reședința noastră, din hotelul complexului, pe jos, spre stadion. Nu mai vroiam să le împunem capul jucătorilor cu nimle despre fotbal. Îi lăsam să se destîndă, să vorbească ce vor ei. — Înainte de începerea partidei, la vestiar, am căutat din nou să calmez băieții: — Vedeți-vă de joc. Uitați tot ce-a fost în meciul de la Berlin. Nu plătim „polite”... Spectatorii noștri vor să vadă fotbal. Partida se câștigă prin calm și luciditate. Revansa trebuie obținută prin goluri și nimle altceva. — Dar Dan Coe părea că urmărește zborul unei muște, iar Dumitru Nicolae se aplecase ca să-și facă de lucru cu sîrurilele de la bocanici pe care le încheiase de mult. Auzeau ei vorbele mele? Mă îndoiesc...

continuat și de o parte și de alta. Arbitrul polonez Elinski cred că a fluierat cîntre trei partide. În acest joc. Mai tîrziu am aflat că germanii aveau și ei o contribuție însemnată la tensiunea creată în teren. De la primele mingi, stătuți de Șoos, ei începură să-l „sclie” pe al noștri, urmînd să-l enerveze și să-l scoată din ritmul furibund pe care îl impuseră. În cele din urmă, adversarii și-au atins țelul. Noi am jucat tot timpul deslinat, nervos, legați de minii și de picioare, timorați de golul neașteptat pe care îl încasasem, după numai opt minute, de la Irmscher. Dar cu tot acest dur reces am fi putut, desigur, să remonăm situația. De altfel ocazii am avut o mulțime, dar nervozitatea îi făcea pe jucători să acționeze crispat, să se grăbească în fazele de finalizare și, deci, să rateze. Ocazia cea mai mare de egalare am avut-o, însă, în repriza secundă. Apărătorul Rock l-a costit pe Ion Ionescu și arbitrul a acordat „11 metri”. De obicei pentru astfel de lovituri fusesse desemnat încă de la vestiar, I. Ionescu. Dar el se afla acum la pămînt, incapabil să execute penaltyul. Trebuia să între decî în acțiune, „Nr. 2” — Pircălab. Dar tensiunea formidabilă din tribune și din cîmpul de joc îl coplesise pur și simplu... — De citeva minute apăruse în teren Sasu (în locul lui Martinovici). Abia avusese timp să se încălzească. Și, deodată, în toată acțiunea împlinți faul pe bîntuța în teren, Mircea se trezește cu Pircălab dărîndu-l baionul: — Bate tu 11 metri. — S-a făcut, răspunde Mircea Sasu încîntat de marea ocazie ce i se oferă. Și, fără să ezite o clipă, cu o seninătate dezarmantă potrivește mingea pe punctul de 11 metri, își la avînt și trage... Dar Blochwitz respinge!

MOASE I CUM APĂREA, ÎNSĂ, MIZA, UITAM SĂ MAI JUCĂM ȘI PIERDEM. Acesta „regula” avea să fie, însă, infirmată în viitor... Pentru Vogl și mine înfrîngerea de la București a constituit o teribilă lovitură. Ne-am simțit pur și simplu TRĂDAȚI de unul jucători care puseseră vanitatea și orgoliul lor înaintea intereselor echipei. Era clar că toate staturile noastre care solicitau calm și rațiune, găsiseră urechi astupate cu vată. A urmat obișnuita sedință de analiză și confruntarea a fost deosebit de ascuțită, mai ales că între timp aflasem că Dumitru Nicolae, Coman și Pircălab părăsiseră cantonamentul, într-o noapte, petrecînd la bar... A doua zi Cloghi bacî n-a mai venit la Federație. I-am dat telefon acasă. Soția mi-a spus că Vogl căzuse la pat și doctorii îi prescriau odihnă cel puțin două săptămîni... Pentru mine se impuneau niște concluzii. Și mai trebuia să jalonez drumul de urmat în ce privește relația jucătorului, a inițiativii lui creatoroare; înlăturarea timorării și auto-timorării; aceasta duce la responsabilizarea lui față de actele sale, cunoașterea realității din teren; cu ajutorul antrenorului să găsească cheia, dar rezolvarea să-și aparțină lui însuși. — „Voi reuși — măcar parțial — să rezolv aceste probleme esențiale? Nu știu. Nu pot da un răspuns. Deocamdată, trebuie găsită o idee de joc care să se potrivească echipei noastre, în actuala sa conjunctură, în concordanța cu particularitățile jucătorilor selecționați. — Poate această idee mi-o va sugera Brazilia, acest teren ferit care ascunde încă atîtea neasemuite taine fotbaliste. În curînd plecăm acolo și cu siguranță că ne vom întoarce cu ceva care să ne folosească cit de puțin.

PRODUSELE ROMANEȘTI PE MERIDIANELE LUMII

Cum organizăm producția pentru export ?

De la Uzinele „Electroputere“-Craiova redactorul nostru transmite:

- PE PRIMELE PARTI... TRU LUNI PLANUL... LIVRARILOR LA EXPORT A FOST DEPARTAT CU 90 MILIOANE... LEI... PE AGENDA... DE LUCRU A COMITETULUI U.T.C., LA LOC DE FRUNTE... PROBLEMELE ORGANIZĂRII ȘI DESFAȘURĂRII RITMICE... A FABRICAȚIEI DE PRODUSE DESTINATE EXPORTULUI... ACȚIUNE CARE A DAT REZULTATE BUNE: ÎNTILNIREA TINERILOR CU SPECIALIȘTII CARE ÎNȘOȚESC PRODUSELE UZINEI PESTE HOTARE.

In 1973 Uzina „Electroputere“ Craiova are prevăzută în plan să livreze la export circa jumătate din producția de locomotive, 25 la sută din cea de aparat electric, 20 la sută din producția de transformatoare și 5 la sută din totalul motoarelor electrice fabricate. Sint obligatii cu mult sporite față de realizările anului precedent, obligații de a căror onoare depinde, după cum lesne se poate presupune, înaltă eficiența economică a activității pe care o desfășoară. La data la care ne aflăm de la începutul anului au trecut mai bine de patru luni. Un interval de timp pe parcursul căruia de pe poarta uzinei trebuiau să plece spre beneficiarii externi o seamă de produse, ale căror termene de livrare, specificate în contractele încheiate, aveau scadența tocmai în această primă parte a lui 1973. Cum anume s-au respectat aceste termene. În ce măsură furnizorii a reușit să imprime muncii sale ritmul necesar pentru executarea comenzilor ce-i reveneau? — Iată întrebările cărora le căutam răspunsuri odată ajunși în perimetrul unității industriale din Craiova. Răspunsul îl primim de la tovarășul STEFAN ETEGAN, secretarul comitetului U.T.C. de întreprindere.

vor putea fi obținute deși din vreme se făcuseră eforturi — mă refer la încheierea contractelor ferme cu beneficiarii, funcție de care s-a stabilit baza tehnico-materială — pentru asigurarea unui flux continuu, alert al producției. Despre ce era vorba? O seamă de materiale pentru care existau comenzi întârziate și soseseră perturbând astfel fluxul tehnologic. Și așa stând lucrurile, trebuia de urgență întreprins ceva pentru a leși din impas. Cum s-a procedat? Impreună

Mihai Petrișor, locșeful secerarului comitetului U.T.C. — știind din proprie experiență că mai în fiecare an avem dificultăți cu primirea de la furnizorii interni a izolațiilor pentru conductori am conceput în secția autoutății, prin mijloace proprii, șase mașini pentru izolat. Realizate într-un timp record, prin mobilizarea cu precădere a tinerilor din secția respectivă — care dețin peste 60 la sută din totalul muncitorilor — utilajele au fost puse în funcțiune, pro-

RADIOGRAFIA LIVRĂRILOR ÎN TREI SĂPTĂMINI

SĂPTĂMINA 6-12 APRILIE. • Cel de al treilea transformator de 90 MVA către Iran. • Posturi de transformare de tip KTP și transformatoare de putere mică — destinată: U.R.S.S. • Către Turcia — un transformator de 100 MVA. • Două locomotive electrice de 5100 kv — beneficiar: Iugoslavia. • Pentru prima oară în Bulgaria în secția respectivă din secția electrică livrate în Polonia de la începutul anului li se adaugă încă două.

SĂPTĂMINA 12-19 APRILIE. • Un lot de 30 de transformatoare de putere a 110 kv, alte loturi de transformatoare de putere 400 și 630 kv, noi posturi de transformare de tip KTP — către U.R.S.S. • Locomotive Diesel electrice de 2100 C.P. — destinată: Polonia. Numărul produselor de acest fel livrate în această țară de la începutul anului, ridicându-se la 33.

SĂPTĂMINA 21-28 APRILIE. • La montaj general ultimile lucrări de finisare a unor noi loturi de transformatoare de 400 și 630 kv și posturi de transformare de tip KTP.

de delegați ai comitetului economic al Comitetului Județean de partid Dolj și ai forului nostru sindical — Ministerul Industriei Construcțiilor de Masini-Uniții și Electrice — reprezentanții uzinei au căutat la întreprinderea furnizoare cu care, de altfel, cooperăm foarte strâns — P.C.M.E. București „Elastic“ Sibiu unde împreună s-a realizat situația reușind în cele din urmă să ne punem de acord asupra termenelor de livrare.

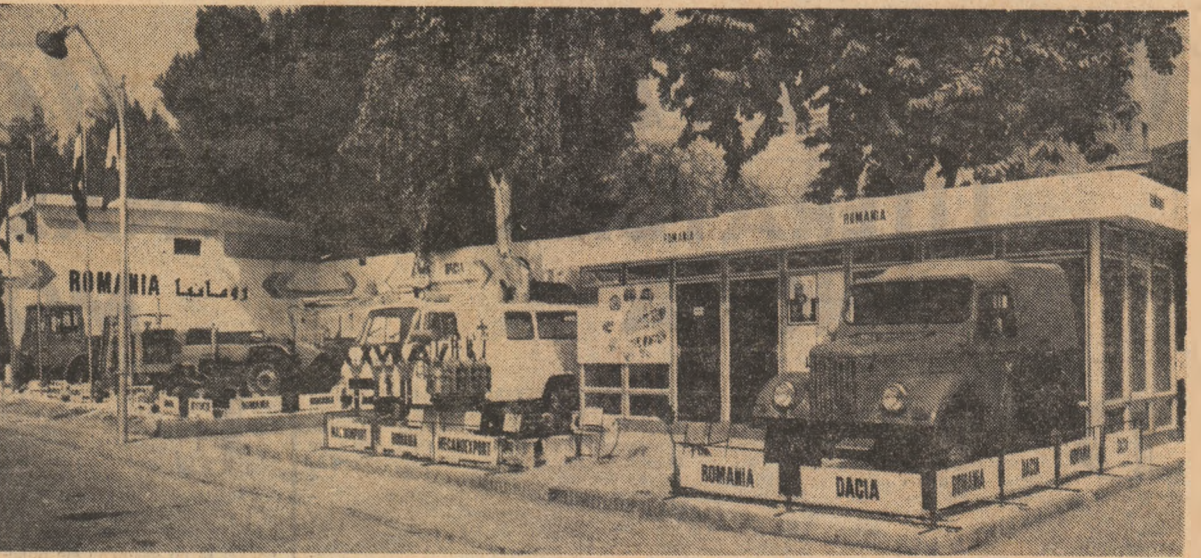
Nu potăm deci că în fața unor stări de lucruri care împrăștau asupra planului de producție. În general, și la cel de export. În mod special, nu s-a stat cu brațele încrucișate ci dimpotrivă, s-a acționat în așa fel încât prelungea stagnările de care vă vorbeam pânăreau la un moment dat că nu-

gătit terenul și au semănat între 100 și 200 hectare zilnic. Un ajutor cu adevărat frătesc...

NICI PENTRU DIRECȚIA AGRICOLA JUDEȚEANĂ BUNA ORGANIZARE NU POATE FI „UN MIC AMANUNT“

Și totuși sint și destule excepții. La capătul raidului anchetă întreprins luni și marți în județul Olț precizăm că am întâlnit și multe excepții de la nota generală de preocupări și hărnicie. Pentru că Direcția generală pentru agricultură și U.J.C.A.P. nu au găsit cele mai bune soluții în deplasarea coloanelor de tractoare — sint lipsă ghișii de traseu — se înroșesc ore bune de lucru cu căutarea drumurilor. În orașul Slatina, de pildă, peste 50 de tractoare venite din sudul județului și din Dolj au stat luni, mai bine de jumătate de zi pentru că nu se știa la ce cooperativă trebuie să ajungă. De asemenea, la Negreni 6 semănători nu au lucrat o zi întreagă din cauză că în loc să fie dirijate la discuit, câteva tractoare au făcut transporturi inutile, iar sâmbinta nu a fost asigurată la oameni din sat. Ne străduim să fim și noi la înălțimea gestului lor, de părtași la necazul nostru pricinuit de greutățile acestei primăveri. Este emoționant să vezi pe acești oameni cu o devotație și înțelegere participă la rezolvarea problemelor stringente ale acestui moment de campanie pentru recolta de porumb a anului 1973. În mai mult de jumătate din numărul cooperativelor agricole ale județului Olț. În două zile Constantin Tută, Tudor Du-du și Marcel Gurănoiu de la S.M.A. Poiana Mare, împreună cu echipa lor, au arat 200 hectare, le-au discuit și le-au înșămîntat. La Scornicești, acțiunile venite de la Visina, Corabia și Caracal au contribuit la triplarea ritmului de semănat, iar la Colonești și Valea Mare mecanizatorii de la S.M.A. Robănești județul Dolj au pre-

gătit terenul și au semănat între 100 și 200 hectare zilnic. Un ajutor cu adevărat frătesc... NICI PENTRU DIRECȚIA AGRICOLA JUDEȚEANĂ BUNA ORGANIZARE NU POATE FI „UN MIC AMANUNT“... Și totuși sint și destule excepții. La capătul raidului anchetă întreprins luni și marți în județul Olț precizăm că am întâlnit și multe excepții de la nota generală de preocupări și hărnicie. Pentru că Direcția generală pentru agricultură și U.J.C.A.P. nu au găsit cele mai bune soluții în deplasarea coloanelor de tractoare — sint lipsă ghișii de traseu — se înroșesc ore bune de lucru cu căutarea drumurilor. În orașul Slatina, de pildă, peste 50 de tractoare venite din sudul județului și din Dolj au stat luni, mai bine de jumătate de zi pentru că nu se știa la ce cooperativă trebuie să ajungă. De asemenea, la Negreni 6 semănători nu au lucrat o zi întreagă din cauză că în loc să fie dirijate la discuit, câteva tractoare au făcut transporturi inutile, iar sâmbinta nu a fost asigurată la oameni din sat. Ne străduim să fim și noi la înălțimea gestului lor, de părtași la necazul nostru pricinuit de greutățile acestei primăveri. Este emoționant să vezi pe acești oameni cu o devotație și înțelegere participă la rezolvarea problemelor stringente ale acestui moment de campanie pentru recolta de porumb a anului 1973. În mai mult de jumătate din numărul cooperativelor agricole ale județului Olț. În două zile Constantin Tută, Tudor Du-du și Marcel Gurănoiu de la S.M.A. Poiana Mare, împreună cu echipa lor, au arat 200 hectare, le-au discuit și le-au înșămîntat. La Scornicești, acțiunile venite de la Visina, Corabia și Caracal au contribuit la triplarea ritmului de semănat, iar la Colonești și Valea Mare mecanizatorii de la S.M.A. Robănești județul Dolj au pre-



La Târgul Internațional de la Calro, ce a avut loc în primăvara acestui an, printre expozatele ce au stîrnit interesul s-au numărat și produsele Uzinei „Electroputere“ din Craiova

Organizația U.T.C. din școală și rolul său în formarea multilaterală a elevilor, în educarea lor comunistă

(Urmare din pag. 1)

activitate școlară și extracuriculare. În realitate, totul se înscrie într-o viziune politică ce are drept țintă adevărată: instaurarea în colectivul elevilor a unui adevărat cult al învățării responsabile, al muncii, al atitudinii înalte, al respectării normelor eticii și obișnuiții comuniste.

Evident, în acțiune trebuie pornit întotdeauna de la situația de fapt din fiecare școală, din fiecare organizație. În primul rînd, de la modul în care eficiența activității întreprinse de organizația U.T.C., alături de școală, sub conducerea organizației de partid, își găsește corespondența în rezultatele la învățătură ale elevilor. În altă măsură față de muncă, în conștientizare, numai o asemenea probă valorică poate da măsura muncii U.T.C., a calității ei, stînd fiind că preșterea profesională este o expresie a atitudinii politice a elevilor, o dovadă de respectare a unei datorii statutare, de urec.

În momentul cînd se pleacă de la un asemenea postulat se ajunge înconștientabil la întrebarea: „cum procedăm?“ Acceptarea întrebării nu se contrazice cu refuzul de a da răspuns, întrucît realitatea există un „cum“ care poate fi creator preliminar.

Cum, deci? Prin acțiunile școlare, activitățile U.T.C. în școală, birghiți pe care, în dinamismul ce străbate viața organizației de tineret, nu se aprobă încercate de scheme întangibile.

Din această perspectivă, s-a observat și în cadrul constituirii că învățămîntul politic nu arăta suficient în forma sa de acum — de care se referate, care cupăria ora de clasă; nu atrage nici ca tematică, întrucît, abuzarea adevărată de conținut cu fapă istorică. În cazul acesta, trebuie intervenit cu maleabilitate și realizat altceva. Vîrstă și sfera de interese ale elevilor propun diferențierea mai pronunțată a învățămîntului politic pe categorii școlare.

Cum, deci? Prin acțiunile școlare, activitățile U.T.C. în școală, birghiți pe care, în dinamismul ce străbate viața organizației de tineret, nu se aprobă încercate de scheme întangibile.

Neîndoielnic că utecții înșiși vor îmbogăți această paletă de opinii, dacă, cu ocazia încheierii anului de învățămînt politic în școală, investigația nu se va opri doar la cantitatea cunoștințelor acumulate de ei în cercuți, ci și la calitatea și avansarea deschis observărilor, propunerile și discuțiile lor.

După cum se constituie de aceiași interes s-ar bucura inițierea unei discuții despre adunarea generală U.T.C., așa cum este dorită și văzută de utecții. Un prilej de dialog pe această temă îl oferă plenarele activelor U.T.C. ce au loc acum în școli; subiectul se potrivește însă în acțiunile de largă consultare a masei uteciste realizată de consiliile elevilor. Ce și cum să se discute în adunările generale? Întrebarea este formulată frecvent. Rețetele nu au însă ce căuta aici în adunarea generală — acei loc care uneste întreaga masă a utecistilor — se poate discuta orice; orice aspect care prezintă o problemă a organizației U.T.C. a clasei, a elevilor. Totuși este din ce în ce unghi și analizat, dacă e privită din perspectivă politică, din perspectiva programului ideologic al partidului, lăsînd pe seama orei de dirigență să rezolve problemele curente ale clasei. Adunarea generală nu se poate mărunți, ea trebuie să rămînă în conștiința utecistilor ca forul care să ridică la esența problemelor ce-i preocupă în anii de școală.

O perfectă sincronizare între aceste principii recunoscute și practica muncii de fiecare zi se va dobîndi, fără îndoială, prin ridicarea competenței activului U.T.C. de a organiza și conduce munca politică în școală; de a ști să dozeze, să se stăruie deasupra unor acțiuni mediocre pe care olegii le resping ori le acceptă doar formal; de a ști să coreleze munca politică a organizației cu cea ce se realizează prin disciplinele de științe sociale — pregătirea la aceste discipline trebuind să aibă prioritar în obiectivul de lucru al organizației, întrucît sint prioritare în însuși procesul formării multilaterale a elevului. O experiență afiată încă la început — crearea școlii politice pentru cadrele U.T.C., reunirea lor, chiar pentru câteva zile, în tabere de instruire — se înscrie ca o prelegere pentru cunoșterea activelor organizației de tineret, întrucît sint prioritare în însuși procesul formării multilaterale a elevului. O experiență afiată încă la început — crearea școlii politice pentru cadrele U.T.C., reunirea lor, chiar pentru câteva zile, în tabere de instruire — se înscrie ca o prelegere pentru cunoșterea activelor organizației de tineret, întrucît sint prioritare în însuși procesul formării multilaterale a elevului.

Indemnul adresat recent studenților de către secretarul general al partidului, de a acționa „ca un sprijin de nădejde al partidului în toate domeniile, inclusiv în perfecționarea învățămîntului“, reafirmă principiul de partid că temeiul căminului tineretului este solicitat să fie prezent la decizia în toate compartimentele vieții economice și sociale. Perfecționarea procesului de învățămînt are drept subiect elevul, iar organizația U.T.C. nu poate să excludă din sfera preocupărilor sale această latură

importantă a vieții utecistului din școală. Este adevărat că o atenție strălucitoare s-a acordat activității tehnico-productive, dar aceasta este doar una din birghiile modernizării procesului de învățămînt. Problema se pune să ajungem acolo, încît organizația să aibă capacitatea să se pronunțe în toate marile probleme ale perfecționării învățămîntului pe baza de argumente, săpînd lucrurile, acționîndu-le pe însuși elevul în situația să participe activ la propria lui formare. Se cere organizației U.T.C. a școlii să intre mai mult în atribuții, de pe poziții active și nu constatare, să participe cu contribuții proprii îndrăznețe, alături de forurile de învățămînt la efortul ce se face azi ca școala să devină cel mai eficient prin absențenți pe care-l lansează în muncă, în viață.

O implicare de asemenea angvăndură a organizației U.T.C. din școală în problemele fundamentale tinînd de învățămînt și educație, subfeleg angvare forțelor largi ale utecistilor. Presupunem, mai ales, un stil de lucru adecvat, care să reprezintă categoria socială cea mai labilă, cu cele mai multe întrebări, întrebările vîrstei dintre adolescenți și tinerete. Ele trebuie să aibă ca parteneri în dialogul activității de fiecare zi oameni bine pregătiți, activiști care să pună suflet, înțelegere și tact în raporturile cu utecții. În constituirea s-a reprodus însă unor activități și organe U.T.C. un mod deficitar de organizare, mobilizînd și aplicînd dovedind fie o atitudine paternalistă, fie utilizînd în relațiile cu activul U.T.C. procedeu comod de a le transmite sarcini prin intermediari — îndrumătorii U.T.C. sau conducerea școlii.

E împede, deci, că se pune problema de a îmbunătăți stilul de muncă al organelor U.T.C. al activului U.T.C. stăvîlind maladia periculoasă de așteptarea, înțelegerea, aplicarea acțiunilor în calendare venite de la forul central, precizîndu-se chiar în decursul constituirii la care facem referire că sistemul utilizat ani de zile, de normalizare a activităților U.T.C. în școală, este vechi. Organelor și organizației U.T.C. în școală, se solicită o mare capacitate de adaptare, mobilizînd și aplicînd să analizeze prin expectativă, prin pasi, înțelegere, înesizabil, fantezia și originalitatea, proprii elevilor. Sub conducerea organizațiilor de partid și în colaborare cu cadrele didactice, activul U.T.C. al școlii are capacitatea să acționeze și să acționeze pentru ceea ce face și să-și dăm, deci, acestuia mai mult auz, să-și apucăm muncă, să-și stimulăm. Și așa face parte din stilul de muncă, stilul propriu tinerilor comunisti! În procesul îndrumării directe se ridică prestigiul organizației și competența secretarilor U.T.C. în școală; acesta din urmă poate și acționa să devină un autentic reprezentant al elevilor în forul școlii — consiliul pedagogic.

După cum se cunoaște, organizația nu lucrează în sine, pentru sine, iar lucrul acesta trebuie mai profund înțeles, în activitatea de fiecare zi să se deschidă larg căile colaborării. Tot ceea ce întreprinde ea, să pornească îndosebi de la conlucrarea cu factorii de învățămînt, precum și cu ceilalți colaboratori, să se transfere — consiliile pionierilor, ale culturii și științelor, socialiste, organelor sportive. În munca aparatului U.T.C. să se corfozideze practica de a consulta permanent acești factori, de a se așeza la aceeași masă pentru informări reciproce asupra propriilor probleme pe care le ridică activitatea elevilor în școală, în organizarea, în primul rînd, ceea ce se concepe pentru a fi înșămîntat, planul acțiunii, va putea fi bine ghidat și echilibrat, iar organizația U.T.C. își va asigura sprijinul necesar, angajîndu-se, totodată, în soluționarea problemelor operative și de perspectivă ale muncii instructiv-educative de pe poziția cunoștințelor, aducînd soluții și inițiative proprii.

O asemenea deschidere spre colaborare va face posibilă, implicit, dezvoltarea colaborării cu factorii școlii pînă jos, la clasă. Unirea eforturilor, consultarea înlesnește mai buna dozare a acțiunilor, stăvilește repetările, paralelismele, înclinînd orice surșă care ar putea duce la supraincercarea elevilor cu activități care nu aduc nici un plus valoric. Birourile U.T.C. trebuie să acționeze împreună cu dirigenții pentru a realiza un program de activități bine concepute ca eficiență educativă.

E nevoie să se înțeleagă că munca în școală reprezintă o problemă a organelor U.T.C. în ansamblul lor și nu doar a secțiilor de școli; că trebuie acționat mai mult, mai încrezător, prin consiliile elevilor, angajînd în concuperea muncii, în îndrumare și organizare, forțele comuniste, în organizarea și desfășurarea activității, în realizarea și desfășurarea activității bine concepute ca eficiență educativă.

Trimestrul final de școală oferă cadrul de a impulsiona activitatea U.T.C. cu noi inițiative, de a face mai dinamică viața de organizație la clasă. Plenarele de activ, adunările generale, plenarele consiliilor elevilor nu numai să analizeze stadiul activității, ci și să canteze sugestiile elevilor pentru viitorul an de învățămînt, pentru viitorul lor activitate, anticipînd largă acțiune de instruire și consultare a elevilor pe care o deschide vacanța. Oriunde se vor afla elevii, în tabere de instruire pentru cadrele de organizație și organizare de profil, în tabere de muncă patriotice sau de pregătire militară — cu siguranță că ei vor răspunde inițiativ de a ghîdi și dezbate proiecte de activitate străbătute de idei originale, de inițiative, care deschid posibilitățile încercării unor forme inedite de activitate, mai bine orientate procesului înnoitor pe care îl străbate școala, care să se întilnească, totodată cu preocupările și dorințele lor.

RITMUL POATE FI ACCELERAT

(Urmare din pag. 1)

o sută de hectare. Joi trecută nu aveam nici un hectar semănat cu porumb, iar joi viitoare vom încheia lucrările pe cele 3510 hectare planificate. Și, în tre timp, am și arat aproape 2000 hectare și am semănat floarea-soarelui. Simțim ajutorul celor o sută și ceva de tractoare aduse din Dolj și din sud și facem dovada bunel organizații a muncii pe care am conceput-o împreună cu specialiștii și consiliile de conducere ale celor patru cooperative agricole deservite. La Scornicești se avansează într-o zi cu viteza prevăzută inițial pentru 3 zile. Aici pe lângă sporirea în acțiunile, a numărului de tractoare aduse se adaugă măsurile luate pentru a asigura prelungirea perioadei de lucru a fiecărei mașini cu minimum 4 ore zilnic.

Ritmul de lucru a fost mult intensificat și în raza de acțiune a Stațiunilor pentru Mecanizarea Agriculturii Stoicănesti, Văleni, Movileni, Petriș, Potoava și Otești. Iar în județ, de la o zi la alta, ritmul de lucru la înșămîntat a crescut a jungîndu-ler și alaltăeri la peste 12000 hectare. Acest lucru a fost posibil și prin aceea că timpul de lucru este folosit intens de către marea majoritate a tractoriștilor. La indicația comitetului județean de partid în toate unitățile agricole s-au întreprins măsuri ca mecanizatorii să își asigure masa de prînz în cîmp, acolo unde lucrează. De asemenea, pentru cisterne s-au întocmit orarii speciale, 16 ore din zi avînd program de alimentare pe grupe de tractoare. În felul acesta se câștigă timp pentru activitatea directă. Cel puțin o oră în zi, adică un hectar semănat. Mecanizatorii din Colonești au reușit în această primăvară o productivitate decadală cu 30 la sută superioară realizărilor din aceeași perioadă a anului trecut. Timpul de staționare în brazdă din cauza unor defecțiuni fiind numai de 3 ore la un efectiv de 35 de tractoare. Firesc, pentru că aici a fost or-

ganizată o echipă de service care în fiecare noapte asigură revizia tehnică și alimentarea corespunzătoare a fiecărui tractor în parte. Inițiativa este propusă spre generalizare și în partea de nord a județului Olț.

O mie și ceva de tractoare au fost aduse din zonele unde sâmbinta a fost așezată deja sub braza suprafețelor planificate. „Nol am terminat cu semănatul și pînă la prima pragă avem o fereastră de 20 de zile și am venit să semănam și aici, ne spune Titu Orbului din Caracal. Aceleiași ghînduri îl animau pe toți cei care au venit la zeci de kilometri pentru a sprijini acțiunea de înșămîntări la cea mai importantă cultură cerealică a județului Olț — porumbul. În cîmp la Prisca l-am întîlnit pe mecanizatorul veniți de la Poiana Mare, Dolj, iar la Mărgineni pe cei de la S.M.A. Ploșoru. Arau, disculau, semănau. „Ne sint de un real sprijin și lucrează foarte bine, a ținut să sublinieze tovarășul Ion Clontic, președintele cooperativei agricole din Prisca. Mașinile lor lucrează din zorii zilei și pînă către 10 seara, cînd apare luna. La ei totul e bine pus la punct, iar noi le asigurăm masa bună și odihnă la oamenii din sat. Ne străduim să fim și noi la înălțimea gestului lor, de părtași la necazul nostru pricinuit de greutățile acestei primăveri“. Este emoționant să vezi pe acești oameni cu o devotație și înțelegere participă la rezolvarea problemelor stringente ale acestui moment de campanie pentru recolta de porumb a anului 1973. În mai mult de jumătate din numărul cooperativelor agricole ale județului Olț. În două zile Constantin Tută, Tudor Du-du și Marcel Gurănoiu de la S.M.A. Poiana Mare, împreună cu echipa lor, au arat 200 hectare, le-au discuit și le-au înșămîntat. La Scornicești, acțiunile venite de la Visina, Corabia și Caracal au contribuit la triplarea ritmului de semănat, iar la Colonești și Valea Mare mecanizatorii de la S.M.A. Robănești județul Dolj au pre-

gătit terenul și au semănat între 100 și 200 hectare zilnic. Un ajutor cu adevărat frătesc... NICI PENTRU DIRECȚIA AGRICOLA JUDEȚEANĂ BUNA ORGANIZARE NU POATE FI „UN MIC AMANUNT“

Și totuși sint și destule excepții. La capătul raidului anchetă întreprins luni și marți în județul Olț precizăm că am întâlnit și multe excepții de la nota generală de preocupări și hărnicie. Pentru că Direcția generală pentru agricultură și U.J.C.A.P. nu au găsit cele mai bune soluții în deplasarea coloanelor de tractoare — sint lipsă ghișii de traseu — se înroșesc ore bune de lucru cu căutarea drumurilor. În orașul Slatina, de pildă, peste 50 de tractoare venite din sudul județului și din Dolj au stat luni, mai bine de jumătate de zi pentru că nu se știa la ce cooperativă trebuie să ajungă. De asemenea, la Negreni 6 semănători nu au lucrat o zi întreagă din cauză că în loc să fie dirijate la discuit, câteva tractoare au făcut transporturi inutile, iar sâmbinta nu a fost asigurată la oameni din sat. Ne străduim să fim și noi la înălțimea gestului lor, de părtași la necazul nostru pricinuit de greutățile acestei primăveri. Este emoționant să vezi pe acești oameni cu o devotație și înțelegere participă la rezolvarea problemelor stringente ale acestui moment de campanie pentru recolta de porumb a anului 1973. În mai mult de jumătate din numărul cooperativelor agricole ale județului Olț. În două zile Constantin Tută, Tudor Du-du și Marcel Gurănoiu de la S.M.A. Poiana Mare, împreună cu echipa lor, au arat 200 hectare, le-au discuit și le-au înșămîntat. La Scornicești, acțiunile venite de la Visina, Corabia și Caracal au contribuit la triplarea ritmului de semănat, iar la Colonești și Valea Mare mecanizatorii de la S.M.A. Robănești județul Dolj au pre-

gătit terenul și au semănat între 100 și 200 hectare zilnic. Un ajutor cu adevărat frătesc... NICI PENTRU DIRECȚIA AGRICOLA JUDEȚEANĂ BUNA ORGANIZARE NU POATE FI „UN MIC AMANUNT“... Și totuși sint și destule excepții. La capătul raidului anchetă întreprins luni și marți în județul Olț precizăm că am întâlnit și multe excepții de la nota generală de preocupări și hărnicie. Pentru că Direcția generală pentru agricultură și U.J.C.A.P. nu au găsit cele mai bune soluții în deplasarea coloanelor de tractoare — sint lipsă ghișii de traseu — se înroșesc ore bune de lucru cu căutarea drumurilor. În orașul Slatina, de pildă, peste 50 de tractoare venite din sudul județului și din Dolj au stat luni, mai bine de jumătate de zi pentru că nu se știa la ce cooperativă trebuie să ajungă. De asemenea, la Negreni 6 semănători nu au lucrat o zi întreagă din cauză că în loc să fie dirijate la discuit, câteva tractoare au făcut transporturi inutile, iar sâmbinta nu a fost asigurată la oameni din sat. Ne străduim să fim și noi la înălțimea gestului lor, de părtași la necazul nostru pricinuit de greutățile acestei primăveri. Este emoționant să vezi pe acești oameni cu o devotație și înțelegere participă la rezolvarea problemelor stringente ale acestui moment de campanie pentru recolta de porumb a anului 1973. În mai mult de jumătate din numărul cooperativelor agricole ale județului Olț. În două zile Constantin Tută, Tudor Du-du și Marcel Gurănoiu de la S.M.A. Poiana Mare, împreună cu echipa lor, au arat 200 hectare, le-au discuit și le-au înșămîntat. La Scornicești, acțiunile venite de la Visina, Corabia și Caracal au contribuit la triplarea ritmului de semănat, iar la Colonești și Valea Mare mecanizatorii de la S.M.A. Robănești județul Dolj au pre-



Veniți de la S.M.A. Caracal, mecanizatorii Vasile Măceganu, Gheorghe Fugociu, Ion M. Ion și Nicolae Nicolae și colegii lor de la Secția Dragănești, fac un... popas de citeva ore în Slatina. La cooperativa agricolă din Corbu ei erau așteptați încă de dimineață, iar cînd noi am fotografiat era ora unu. Pînă la Corbu mai sint de parcurs aproape 40 de kilometri.



O semănătoare uitată în cîmp. Pe șoseaua Slatina—Pitești, la 4 kilometri de Valca Mare. A cui o fi? În aceste zile cînd se dă bătălia pentru încheierea semănatului, oare să nu mai aibă nimeni nevoie de ea?

se doborînd a fi acum asigurarea carburanților și adusul în cîmp a semînțelor. Sint necesare mai multe forte. În județul Olț mai sint de arat circa 10000 de hectare și de înșămîntat aproape 70000 hectare. Forța mecanică concentrată aici poate asigura încheierea executării acestor lucrări în cea mult 7 zile bune de lucru. Aceasta însă cu o condiție: organizarea perfectă a muncii. Acesta trebuie să fie imperativul activității tuturor specialiștilor și conducătorilor de unități agricole din acest județ.

